

БҮТҮН ӨЛКЭЛЭРИН ПРОЛЕТАРЛАРЫ, БИРЛЭШИН!

Улдуз

186

1982

(166) 1987-чй ялдан чыкыр.

А. КУШНЕР

Кэдэр мәнә үз верәндә
Сәрт үзүнү көстөрәндә
Чыхарыб чиб дәфтерими
Гәмләримә гәмхәр кими
Зәнк чалырам тез кимсә.
Үрәжимин телләрини
Бағлајырам мән о сәсә.
Сиз еј мәнә таныш сәсләр,

Сизә нечә миннәтдарам.
Сиз варсыныз, мән дә варам!
Нә гәдәр ки, сиз сағсыныз,
Һәр дәрдимә ортагсыныз,
Дурмусунуз сиз архамда
гаја кими.
«Кечиб кедәр» сөзүнүзә
Унутмушам һәр дәрди.
Бу сөзләрин архасында
Бир мәһәббәт, бир гајғы вар.
Санки сизин дилинизлә
Бу сөзләри аллаһ мәнә пычылдајар.

Өн хош күнләрдә дә, һәјаты нәдән
Варлыгдан јохлуға дашыјыр өлүм?
Торпагда тохумтәк, һисс етдирмәдән
Варлығын ичиндә јашајыр өлүм.

Бағлара, чөлләрә, чәмәнликләрә
Чөкүр аста-аста өлүм зәһәри.
Кизличә көкүнү атыр һәр јерә
Јандыра-јандыра о, үрәкләри.

Бир кол архасында, долаб далында
Өлүм пусгудадыр, бизи изләјир.
Шараб илә долу бир каса үстдә
Зәһәрдиң дәјанан, мәгам көзләјир.

Шириндиң, дадлыдыр о долу каса
Нечә парылдајыр о зәһәр габы.
Јох! Өлүм горхусу әкәр олмаса
Бизә ләзәт вермәз шөрабын дады!

КЕЧӨНИН ТӨЛАТУМУ

Ајылдым,
јатагдан мөни галдыран
Нәјди?
Овхаладым көзүмү бир дә,
Ачдым пәнчәрәни, бир дәли туфан
Һәјәчан табили чалыр шөһәрдә.

Палыдлар, чөкөләр, отлар үстүндә
Чөкиб ғылынчыны әсирди рузкар.
Гаранлыг ичиндә һаһыдан өндә,
Һаһыдан сүр'әтлә гачырды коллар.

Бүкәрәк белини гачырды елә
Архаја бахмадан алаг отлары.
Мешә ағачлары вериб әл-әлә
Енишә енирди бу кечә јары.

Дәјиб бир-биринә гачыр көј отлар
Даһа сых чәркәјлә гачыр күл-чичәк.
Сых-сых, топа-топа гачыр булудлар,
Гәдим таблоларда көрдјүмүз төк.

Енирди, галхырды көһнә биналар,
Суда ләнкәр вуран гајыглар кими.
Онларын ардынча динмәз вә лал-кар,
Кечәнин өзү дә гачырды санки.

Намә'лум бир палыд чыхыб дөңкәдән
Үстүмә чымхырды: — Нә дурмусан сән —
Һаһы гачаркән?

Тәнтимиш ат кими төвшүјүб кечә
Дәриң нәфәсини...

— Бәс мән кимәм, ким?
Мәндән ајрыларәг, мәндән кизличә
Онларын ардынча гачырды гәлбим.

Севиб севилмәк!

Дәјирәм валлаһ,
Бөјүк хошбәхтликдиң хошбәхт олмамәг!
Јағышын алтында гајыдыб евә
Дүшүнмәк, дүшүнмәк, дүшүнмәк, анчаг!

Нә бөјүк әзабдыр һәр шеји билмәк
Әлләри гојнунда отурмаг һалә!
Күндә нечә дәфә өлүб-дирилмәк,
Суал-чаваб етмәк өзүн өзүнлә!

Нә көзәл анлардыр дәлилик аны,
Дәрдә сирдаш ола дөрд дивар, отаг!
Бөјүк хошбәхтликдиң сән һәфтәләрлә
Мәктүб көзләјәсән, көлмәјә анчаг!

Дүнјанын севинчи көзләримизә
Көрүнүр һәмишә кәдәрдә, гәмдә.
Јаман биканәдиң бу дүнја бизә
Амма нејләјәсән көзәлдир һәм дә!

Нечә хилас олум үзүнтүләрдән?
Јат, бүрүн кечәјә,

күнүн күн дејил.
Хошбәхт олмасајдым бу дәрдимлә мән
Сәни унудардым,
бу мүмкүн дејил!

Тәрчүмә едәни: Б. ВАҺАБЗАДӘ

